

بررسی ابیدمیوژی و گروه بروسلوز قم

دکتر حسین صباحیان*

خلاصه قم یکی از پررفت و آمدترین شهرهای ایران و زیارتگاه ساکنین تهران و سایر شهرستانهای اطراف است . مطالعه بروسلوز در این شهرستان نشان داده است که این بیماری از مشکلات مهم بهداشتی است و سالیانه گروه زیادی از ساکنین این شهرستان و به احتمال قوی زواری که بازجا رفت و آمد میکنند مبتلا میکند .

در طول سال ۱۴۵۱ مجموعاً ۳۶۶۴ نفر با نشانه های بسالینی بیماری به درمانگاههای مختلف این شهر مراجعه کرده اند که در آزمایشات سرولزیکی ابتلا ۵۹۸ نفر (۱۶٪) آنها تأیید شده است . این رقم ۲۷۴ مورد به ازاء هر ۱۰۰ نفر جمعیت که بالاترین نسبت ابتلا به بروسلوز را که تاکنون از شهرستانهای مختلف ایران گزارش شده است نشان میدهد .

در بررسی ابیدمیوژی بیماری مشخص شده است که ۶۸٪ درصد بیماران زن و ۳۱٪ آنها مرد بوده اند . بیشترین نسبت ابتلا در گروه سنی ۱۹-۱۵ سال بوده است و بطورکلی ۷ درصد از بیماران در گروه سنی تا ۲۰ سال قرار دارند . مصرف پنیر تازه و شیر خام نزد مبتلایان به بروسلوز بیشتر از گروه کنترل بوده است و بروسلامی تنسیس تیپ یک از لبیتیات ، انسان و حیوان جدا گردیده است . مطالعه هفت گاوداری در اطراف قم نشان داده است که تمام آنها آلوده به بروسلوز هستند . از شیر یکی از گاوداری ها بروسلامی تنسیس تیپ یک جدا گردیده است . تمام این شواهد نشان میدهد که انتقال بیماری بیشتر از راه خوراک صورت میگیرد و مسائل شغلی و تماس با دام در انتقال آن نقش کمتری داشته است .

پیشگیری بروسلوز در گوسفند و بز بعنوان تنها راه و برنامه درازمدت کنترل آن در انسان و حیوان توصیه شده است و برای یک برنامه کنترل سریع و کوتاه مدت بنظر میرسد که تهیه یک کارخانه شیرپاستوریزه بازرسی بهداشت شهری در مورد لبیتیات سازها و همچنین عدم مصرف لبیتیات محلی در مسافرخانه ها و هتل ها مفید باشد .

* گروه بهداشت محیط - دانشکده بهداشت - دانشگاه تهران .

مقدمه

شهرستان قم با فاصله ۱۵۰ کیلومتری پایتخت و ۱۷۹۸۶۲ (۴) نفر جمعیت یکی از مراکز معتبر زیارتی کشور است که طبق اظهار نظر مقامات محلی شبهای جمعه و ایام زیارتی بالغ بر ۶۰ هزار نفر بس جمعیت آن افزوده میشود که بیشتر آنها از اهالی تهران و تعدادی نیز از دیگر شهرستانهای تردیدک اطراف آن از جمله اراک، کاشان، محلات، خمین، همدان و غیره میباشد. علاوه بر این گروهی از خانواده‌های سایر شهرستانها بخصوص خانواده‌های تهران براساس اعتقادات مذهبی تمایل بدن فوت‌شدگان خود در این شهرستان دارند و تشییع کنندگان، که روزانه اغلب گروههای زیادی را تشکیل میدهند، حداقل برای صرف یک وعده غذا در این شهرستان اقامت کرده و با غذاهای محلی پذیرائی میشوند. چنین ترکیبی از جمعیت متحرک، که میتوان آنرا شکلی از توریسم داخلی بحساب آورد، همواره در معرض خطر ابتلا به بیماریهای هستند که ممکن است در شهرستان محل اقامت خود چنین خطری آنها را تهدید نکند و در این زمینه احتمال ابتلا آنها به بیماریهایی که از مواد غذائی و آشامیدنی منتقل میشوند، بیشتر است.

در سال ۱۳۵۰ آمار مبتلایان به بروسلوز انسانی دراستان مرکزی ۳۳۶ مورد بوده است. (۲) که شامل موارد بیماری در تمام شهرستانهای استان مرکزی بغير از تهران میباشد. بر طبق اظهار نظر مسئولین اداره بهداشتی و مشاهدات عینی سهم این شهرستان از آمار داده شده نسبت به سایر شهرستانهای استان مرکزی زیادتر است.

آمار تهیه شده از اداره دامپزشکی قم تا آخر سال ۱۳۵۱ تعداد گاو را بالغ بر ۳۲۰۰۰، گوسفند ۴۲۰۰۰ و بز ۳۷۸۰۰ رأس نشان میدهد (۸). بعلت تردیدکی این شهرستان با اصفهان و تهران و مصرف زیاد لبنتی در این دو شهرستان اخیر، روزانه مقدار زیادی از محصولات دامی به این نقاط حمل میشود. عوامل ذکر شده توأم با جمعیت متحرک شهر قم گروه مطالعات بروسلوز ایستگاه تحقیقات پژوهشکی اصفهان را برآن داشت که در سال ۱۳۵۱ برای تعیین فراوانی بروز انتشار و تعیین منابع احتمالی بروسلوز در این شهرستان مطالعه‌ای مقدماتی انجام دهد که نتیجه آن در این مقاله گزارش میگردد.

روش کار بروسلوز انسانی :

بمنظور بیماریابی و به جهت آنکه تمام موارد ابتلا به بروسلوز در این مطالعه منظور گردد، گروه تحقیق «ایستگاه تحقیقات اصفهان» در مرکز درمانی و بهداشتی شهرستان قم مستقر و با همکاری مسئولین بهداشتی تمام افرادی که در سراسر شهرستان برای تشخیص بروسلوز بهمراکز مختلف مراجعه میکردهاند به آزمایشگاه این مرکز هدایت شده‌اند. در

این قسمت بیماران پس از معاینه بوسیله پزشک درمانگاه و ثبت نشانه‌های بالینی در فرم مخصوص که جهت این مطالعه تهیه شده بود، برای تهیه نمونه خون و آزمایشات لازم به آزمایشگاه مراجعت میکردند و در آزمایشگاه پس از درج سایر اطلاعات لازم در مورد اپیدیوژی بیماری بر روی فرم تهیه شده در حدود ۵ ساعتیتر مکعب خون از ورید بازوی آنها گرفته میشد. تمام نمونه خون‌های تهیه شده تحت چهار آزمایش سرمی و کشت قرار گرفته‌اند (۷). همچنین برای تعیین کلیه افراد مبتلا به بروسلوز دفاتر آمار تمام آزمایشگاه‌های شهرستان قم تا قبل از شروع و پس از خاتمه این بررسی مورد بهره‌برداری قرار گرفته است.

بدین ترتیب تمام افراد ساکن شهرستان قم که در عرض یکسال مبتلا به بروسلوز شده و با آزمایشگاه مراجعت کرده‌اند مشخص گردیده و بررسی اپیدیوژیکی بر روی گروهی از این مبتلایان تکمیل گردیده است.

بروسلوز حیوانی :

۱ - بمنظور تعیین آلدگی لبیات به میکربهای بروسلا از مراکر تولید، توزیع و خورده‌فروشیهای داخل شهر نمونه‌هایی از شیر، پنیر، خامه، کره و بستنی جمع آوری و کلیه آنها با روش‌های توصیه شده (۹) کشت داده شده است.

۲ - آلدگی حیوانات به بروسلوز با آزمایش رینگ بر روی شیر و آزمایشات سرمی بر روی خون مشخص شد. تمام نمونه شیرهای آزمایش شده از گاوداری‌های اطراف قم که محصول آنها در این شهر به مصرف میرسد جمع آوری شده است در این گاوداریها واکسیناسیون ضد بروسلوز انجام نشده بود. در مرحله اول این نمونه‌ها از شیر مخلوط گاوداری آزمایش گردیده و در صورت مثبت بودن از هر یک از گاوهای بطور جداگانه نمونه‌برداری و آزمایش شده است. علاوه بر این از تمام گاوداری‌هایی که در آزمایش رینگ مثبت بوده‌اند آزمونهای کارت تست و رایت صورت گرفته است.

نتیجه در طول سال ۱۳۵۱ مجموعاً ۳۶۶۴ نفر با نشانه‌های بالینی بروسلوز به درمانگاه‌های مختلف شهرستان قم مراجعت کرده‌اند که در آزمایشات سروژیک ابتلا ۵۹۸ نفر (۱۶٪) آنها تأیید شده است این رقم ۳۷۴ مورد برای هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت این شهرستان میباشد. کشت خون از ۳۳ نفر از این بیماران صورت گرفت و در ۶ مورد بروسلا جدا گردید. میکربهای جدا شده جهت تعیین سوچ و اسپس (۹) مورد آزمایش قرار گرفت و تمام آنها از نوع بروسلا ملی تسبیس تیپ‌یافت بوده‌اند.

شغل و رابطه بیماران با دام :

در جدول یک شغل و نسبت تماس با دام در مورد ۱۰۴ بیمار از ۵۹۸ نفر که سابقه آنها مورد تحقیق قرار گرفته است مشخص گردیده است . این جدول نشان میدهد که زنهای خانهدار بیشترین نسبت ابتلا را (۵۰٪) در بین سایرین داشته‌اند و در مجموع ۲۱ نفر از ۱۰۴ بیمار (۱۹٪) سابقه تماس با دام داشته‌اند و بقیه (۸۰٪) آنها با دام تماسی نداشته‌اند . تماس با دام نزد کشاورزان ، زنان خانهدار و کارگران وجود داشته است .

صرف لبیات :

در جدول ۲ نسبت مصرف پنج نوع لبیات در ۱۰۴ بیمار با ۱۰۰ نفر که آزمایشات سرمی آنها از نظر ابتلا به بروسلوز منفی بوده است مقایسه شده است . این جدول نشان میدهد که مصرف بیشتر پنیر تازه و شیر خام نزد مبتلایان به بروسلوز در مقایسه با افرادی که فقد آتنی کوربروسلا بوده‌اند قابل ملاحظه است . از طرفی دیگر ۴۰ درصد از افرادی که آتنی کوربروسلا نداشته‌اند از شیر جوشیده استفاده میکرده‌اند در حالیکه این نسبت برای مبتلایان به بروسلوز ۱۷ درصد بوده است . بطور کلی بیماران پنیر تازه ، کره ، خامه ، شیر جوشیده و خام مصرف میکرده‌اند که در این زمینه مصرف پنیر تازه بیشتر از سایر انواع دیگر لبیات بوده است .

توزیع سنی و جنسی :

در این مطالعه مبتلایان زن ۶۳ رز ۴۶ درصد از ۱۰۴ مورديماری را تشکیل داده‌اند در حالیکه ۱۵ رز ۳۶ درصد این بیماران مرد بوده‌اند . در توزیع جنسی ، گروههای سنی مختلف از قاعده خاصی تبعیت نکرده (شکل یک) و حداقل زنان مبتلا در گروه سنی ۱۰-۱۴ سال و بیشترین بیماران مرد در گروه سنی ۱۵-۱۹ سال میباشند . شکل یک نشان میدهد که از نظر توزیع سنی بیشترین نسبت ابتلا در گروه سنی ۱۵-۱۹ سال است و در حالیکه حدود ۴۷ درصد بیماران در گروه سنی تا ۲۰ سال قرار دارند ۵۳ درصد باقی‌مانده در گروههای سنی بالاتر قرار گرفته‌اند .

وفور فصلی و ابتلاء خانوادگی :

بررسی توزیع فعلی ۵۹۸ بیمار مبتلا به بروسلوز نشان میدهد که ۴۰٪ مورد آن (۵۶٪) در نیمه اول سال ۱۹۱ مورد (۹۳٪) در نیمه دوم سال اتفاق افتاده است . در یک مورد یک زن و شوهر و در مورد دیگری سه خواهر و برادر در یک خانواده بطور همزمان مبتلا به بیماری شده‌اند .

محل سکونت مبتلایان :

از نظر توزیع بیماری در محله‌های مختلف شهر قم فقط آدرس ۵۳ نفر آنها در دسترس بود که توزیع این موارد ابتلا در شهر قم نشان میدهد که پراکندگی بیماری در این شهر برای این موارد بیماری حالتی یکنواخت دارد.

بروسلوز حیوانی : آلودگی لبیات :

سه نمونه از ۳۲۱ نمونه پنیر تازه و ۲ نمونه از ۸۰ شیر، آلوده به میکروب‌های بروسلا بوده است. تمام شیرهای کشت شده از نوع شیر گاو و از گاوداری‌ها و لبیات فروشیهای داخل شهر جمع گردیده است. یکی از نمونه‌های شیر گاو آلوده به بروسلامی تسبیس و دیگری آلوده به بروسلا آبورتوس بوده است. تمام میکروب‌های جدالشده از پنیر و یک نمونه میکروب جدا شده از شیر گاو از نوع بروسلامی تسبیس تیپ یک بوده‌اند. شمارش تعداد میکروب در هر یک گرم از پنیرهای آلوده نشان داده است که هریک گرم پنیر حاوی بین ۱۰۰ تا ۱۳۱۰۰ با متوسط ۶۷۸۰ عدد بروسلا میباشد. کشت مکرر پنیرهای آلوده در آزمایشگاه حداقل تا ۴۵ روز پس از جمع آوری آلودگی نشان داده است نمونه‌های پنیر در آزمایشگاه درینچال نگهداری میشوند. در جدول سه نتیجه تغییرات کشت یک نمونه از ۳ نمونه پنیرهای که آلوده به بروسلا بوده‌اند درج شده است.

این جدول نشان میدهد که بیشترین تعداد بروسلا در هفته اول کشت در شرایط اسیدی (Ph ۹) جدا شده است و در هفته‌های بعد بتدریج از تعداد میکروب و اسیدیتی پنیر کم شده تا آنکه از هفتین هفته بعد عاری از میکروب بروسلا شده است. بمنظور حصول اطمینان از عدم وجود بروسلا در این نمونه، کشت آن تاچهار هفته بعد از منفی شدن ادامه داشته و در تمام این چهار نوبت منفی بوده است.

آلودگی دامها :

جدول ۴ نتیجه آزمایشات انجام شده برای تعیین آلودگی هفت گاوداری اطراف قم را نشان میدهد. همانطور که در این جدول مشخص شده است تمام این گاوداری‌ها با انجام دو آزمایش سرمی و یک آزمایش بر روی شیر مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. نسبت آلودگی با آزمایش رینگ بیشتر از آزمایشات سرمی بوده است و آزمون سریع کارت تست نتیجه‌ای بسیار تردیک با آزمایش آگلوتیناسیون داخل لوله داشته است.

بحث گزارشاتی که تاکنون از نتیجه مطالعات و موارد بروسلوز انسانی از شهرستانهای مختلف داده شده است نشان میدهد که اصفهان آلوده‌ترین

منطقه کشور به این بیماری است (۱۶، ۱۲، ۵، ۳) آمار وزارت بهداشت در سال ۱۳۴۰ میزان آلودگی بروسلوز را برای دو شهرستان اصفهان و نجف آباد در حدود یک مورد بازه هر ۱۰۰۰ نفر جمعیت نشان میدهد (۱). همین منبع بروسلوز انسانی را در سال ۱۳۵۰ برای هر هزار نفر جمعیت اصفهان ۴۵ مورد گزارش کرده است (۲). مطالعه ما در سال ۱۳۵۱ در شهرستان قم مبتلایان را برای هر هزار نفر ۷۴ ری ۳ مورد نشان میدهد و ممکن است که همین نسبت از ابتلایان را برای ۶۰ هزار زواری که هر هفته به این شهرستان رفت و آمد دارند در نظر گرفت.

بررسی اپیدمیولوژی بیماری در ۱۰۴ مورد از مبتلایان به بروسلوز که سوابق آنها در دست بوده نشان میدهد که راد ابتلا به بیماری در محیط های شهری تفاوت فاحش با محیط های روستائی دارد. فیض و همکاران نشان داده اند که در یک محیط روستائی در اطراف اصفهان ۵۶ درصد از ۱۵۲ بیمار مبتلا به بروسلوز سابقه تماس با حیوان داشته اند (۱۲). احتمال ابتلاء این بیماران از طریق تماس با دام بیشتر بوده است در حالیکه در این مطالعه حدود ۲۰ درصد از بیماران با دام تماس داشته اند. این مطلب میرساند که در محیط های شهری ابتلا از راه خوراک بیشتر صورت میگیرد. از طرفی دیگر در محیط های روستائی تماس با دام بعلت مسائل شغلی بیشتر است و بروسلوز بصورت یکی از بیماری های مهم شغلی در میآید همانطور که دیگران نشان داده اند (۱۱، ۱۷، ۱۵، ۳)، در چنین شرایطی نسبت مردان مبتلا بیشتر از زنان خواهد بود. مطالعه ما نشان داده که ۵۰ درصد از بیماران مبتلا به بروسلوز را در شهرستان قم زنان خانه دار تشکیل داده اند و بطور کلی ۶۴ درصد از بیماران زن بوده اند. بدین ترتیب میتوان نتیجه گیری کرد که تماس با دام و مسائل شغلی در انتقال بیماری نقش کمتری بعده داشته و انتقال غیر مستقیم در منازل در اثر مصرف فرآورده های آلوده حیوانی عامل مهمتری در ایجاد بیماری بوده است. در این مطالعه فقط ۲۱ نفر از بیماران با دام تماس داشته اند که ممکن است عده ای از آنها مستقیماً از طریق تماس با دام مبتلا شده باشند. نشان داده شده است (۱۰) که وقتی نسبت بیشتری از مبتلایان در گروه های سنی پائین تر قرار گرفته اند ابتلا بیشتر بطور غیر مستقیم و از طریق مصرف لنیات آلوده صورت میگیرد. در مطالعه می نشان داده شده است که علاوه بر آنکه فرآورده های حیوانی بوفور مصرف شده و در این زمینه نسبت مصرف پنیر تازه و شیر خام تردد بیماران بیشتر از گروه کنترل بوده است، ۷۴ درصد از بیماران در گروه سنی تا ۲۰ سال قرار دارند و احتمالاً بیشتر بطور غیر مستقیم مبتلا به بروسلوز شده اند.

کارخانه پاستوریزاسیون شیر در شهرستان قم وجود ندارد و هر

هفت گاوداری صنعتی و نیمه صنعتی مطالعه شده در اطراف این شهر آلوده به بروسلوز بوده‌اند. تمام لبندیات مصرفی اهالی که از محل اطراف آن تهیه می‌شود از شیر غیرپاستوریزه تولید می‌گردد و در تهیه تعدادی از این فرآورده‌ها مثل پنیر، کره، خامه و بستنی نیازی به گرم کردن شیر نیست. بدین ترتیب احتمال انتقال میکروب‌های بروسلزا به انسان بواسیله چین فرآورده‌هایی در شهرستان قم بسیار زیاد است. با وجودی که کوشش ما برای جدا کردن بروسلزا از لبندیات فقط در ۵ مورد بنتیجه رسیده است ولی بررسی تعداد میکروب در یکی از نمونه‌های پنیر آلوده نشان داده که هر گرم آن بطور متوسط حاوی ۶۷۸۰ عدد بروسلامی تنسیس است و تا ۵۴ روز نیز این آلودگی را در شرایط آزمایشگاه حفظ نموده است مصرف چنین پنیر آلوده‌ای قطعاً باعث ابتلا انسان به بروسلوز می‌گردد (۱۴، ۱۸، ۱۳).

در این مطالعه یک نمونه شیر گاو حامل بروسلامی تنسیس بوده است و ما در سایر مطالعات خود در این‌ها با گاوهای برخورد کرده‌ایم که بطور موقت بروسلامی تنسیس را با شیر خود دفع می‌کردند. بدین ترتیب می‌توان چنین نتیجه‌گیری نمود که گرچه در شهرستان قم آلودگی انسانی به بروسلزا آبورتوس دیده نشده است ولی گاو، که مخزن اصلی بروسلزا بورتوس است، می‌تواند به بروسلامی تنسیس آلوده شده و با دفع میکروب بواسیله شیر منبع انتشار آن گردد.

کاهش موارد بروسلوز انسانی، مثل اغلب بیماریهای مهم مشترک بین انسان و دام بستگی کامل به کنترل آن در حیوانات حساس دارد. در این زمینه در شرایط شهرستان قم یا در نظر گرفتن اینکه بروسلای جدا شده از بیماران انسانی، حیوان و لبندیات از یک نوع و تیپ بوده است بنظر می‌رسد که گوسفند و بز مخزن اصلی آلودگی هستند و بطور مستقیم یا غیرمستقیم عامل انتشار بروسلامی تنسیس تیپیک در این ناحیه‌می‌باشد بنابراین هر نوع برنامه‌هایی برای کنترل بیماری باستی بر مبنای پیشگیری آن در گوسفند و بز طرح‌ریزی شود. آنچه که در حال حاضر بعنوان طرح کنترل در این منطقه در حال اجرا است و براساس تشخیص گاوان مبتلا و خریداری و ارسال آنها به کشتار گاه حورت می‌گیرد نمی‌تواند نقش مؤثری در پیشگیری بیماری انسان داشته باشد. حتی در صورت ریشه‌کن شدن بروسلوز گاوی بعلت آنکه این حیوان به بروسلامی تنسیس حساس است و میکروب را با شیر خود دفع می‌کند، در صورتی که برنامه‌ای برای کنترل بیماری در گوسفند و بز اجرا نشود نمی‌توان انتظار داشت که موارد بروسلوز انسانی کاهش یابد.

آنچه که در حال حاضر بعنوان یک برنامه سریع و کوتاه مدت جهت کنترل بروسلوز انسانی می‌توان برای قم توصیه نمود احداث یک کارخانه تهیه شیر پاستوریزه، اجرای برنامه دقیق بهداشت شهری

جهت کنترل لبندیات سازیها بخصوص بسته فروش ها برای جوشاندن شیر، جمع آوری فروشندگان دوره گرد، آموزش ساکنین این شهر و تفهیم خطر مصرف لبندیات بجوشیده و غیر پاستوریزه به آنهاست. برای جلوگیری از ابتلا مسافرین و زواری که برای زیارت به این شهر وارد می شوند تحت نظر گرفتن مسافرخانه ها و هتل ها از جهت آنکه منحصرآ لبندیات پاستوریزه مصرف کنند ممکن است مؤثر واقع شود. چنین امکانی باید در صورت امکان از پنیر های محلی مصرف نکنند.

منابع

۱. آمار بیماریهای واگیر وزارت بهداری سال ۱۳۴۰.
۲. آمار بیماریهای واگیر وزارت بهداری سال ۱۳۵۰.
۳. اورنگک، احمد - ندیم، ابوالحسن - آتش، امیر هوشنگ (۱۳۴۸). بررسی همه گیر شناسی موارد بروسلوز انسانی در اصفهان. نشریه شماره ۱۶۸۷ دانشکده بهداشت و انتیتو تحقیقات بهداشتی.
۴. سازمان برنامه مرکز آمار ایران (۱۳۴۶). سرشماری عمومی نفوس و مسکن، آبان ماه ۱۳۴۵ جلد نهم شهر قم.
۵. ستوده نورالله (۱۳۴۱).
- بیماری بروسلوز در اصفهان. یازدهمین کنگره رامسر، نشریه اداره اطلاعات و خدمات اجتماعی املاک و مستغلات پهلوی ۱۸۷.
۶. سیادت، حامد - مشحون، علی - امینی، فریدون - صفرپور، حسن (۱۳۴۹). جنبه های اپیدمیولژیک، کلینیک و درمان بروسلوز در ایران. نشریه شماره ۷۷۵ دانشکده بهداشت و انتیتو تحقیقات بهداشتی.
۷. حباغیان، حسین - غیاث الدین، حسین - ابوالحسنی، محمود (۱۳۵۱). انتشار جفرا فیائی و بعضی از خصوصیات اپیدمیولژیکی بروسلوز در روستاهای اطراف اصفهان.
۸. گزارش سالیانه آمار دام شهرستان قم در سال ۱۳۵۱، تهیه شده از اداره دامپردازی قم.
9. Alton, G.G. and Jones, L.M. (1967). Laboratory techniques in brucellosis. World Health Organization. Monograph series No. 55.
10. Bothwell, P.W. (1960). Brucellosis : an anachronism in public health. Vet. Rec. 72,425.
11. Boycott, J.A. (1964). Undulant fever as an occupational

- disease. Lancet, 1, 972.
12. Feiz, J. Sohrabi, F. and Sabbaghian, H. (1972). Epidemiology of brucellosis in an Iranian village (Renan) near Isfahan. Pahlavi Medical Journal, 3, 446.
13. Galbraith, N.S., Ross, M.S., de Mowbray, R.R. and Payne, D.J.H. (1969). Outbreak of *Brucella melitensis* type 2 infection in London. Brit. Med. J. 1, 612.
14. Gilman, H.L., Dahlberg, A.C. and Marquardt, J.C. (1964). The occurrence and survival of *brucella abortus* in Cheddar and Limburger cheese. Journal Dairy Science, 19, 71.
15. Human brucellosis in the United States. Annual summary. National Communicable Disease Center, Atlanta, Georgia, 1966.
16. Nicoletti, P. and Amini, H. (1971). A brucellosis survey in Isfahan, Iran. Canadian, Journal of Public Health, 62, 320.
17. Schirger, A.R., Martin, W.J., Wellman, W.E. and Weed, L.A. (1960). Brucellosis: experience with 224 patients. Ann. Inter. Med. 52, 827.
18. Spink, W.W. (1956). The nature of brucellosis. The University of Minnesota Press, Minneapolis.

جدول ۱ - توزیع شغلی و تماس با دام نزد ۱۰۴ مورد بیمار مبتلا به بروسلوز در شهرستان قم (۱۳۵۱)

شغل	تعداد مبتلایان	% مبتلایان	مورد تماس با دام
غیرشاغل (کمتر از ۷ سال)	۶	۵/۹۶	-
محصل	۹	۸/۶۵	-
کارمند	۷	۶/۷۳	-
کشاورز	۹	۸/۶۵	۶
کارگر	۲۱	۲۰/۱۹	۳
خانهدار	۵۲	۵۰/۰۰	۱۲
جمع	۱۰۴	۱۰۰	۲۱

جدول ۲ - مقایسه نسبت مصرف پنج نوع لبندیات نزد ۱۰۴ مورد بیمار مبتلا به بروسلوز و ۱۰۰ مورد که در آزمایشات سرمی منفی بوده‌اند، قم (۱۳۵۱)

نوع لبندیات منفی	درصد افراد مصرف گرده با آزمایش سرمی	درصد افراد مصرف مشتبه
پنیر تازه	۸۲/۶۹	۷۶/۰۰
خامه	۵۰/۰۰	۵۶/۰۰
کره	۵۹/۶۱	۴۰/۰۰
شیر خام	۱۵/۳۸	۳/۰۰
شیر جوشیده	۱۷/۳۰	۴۰/۰۰

جدول ۳- نتیجه گشت مکرر یک نمونه پنیر تازه آبوده به
بروسلامی تنفسی جمع آوری شده از یکی از لبینیات
فروشی های شهر قم (۱۳۵۱)

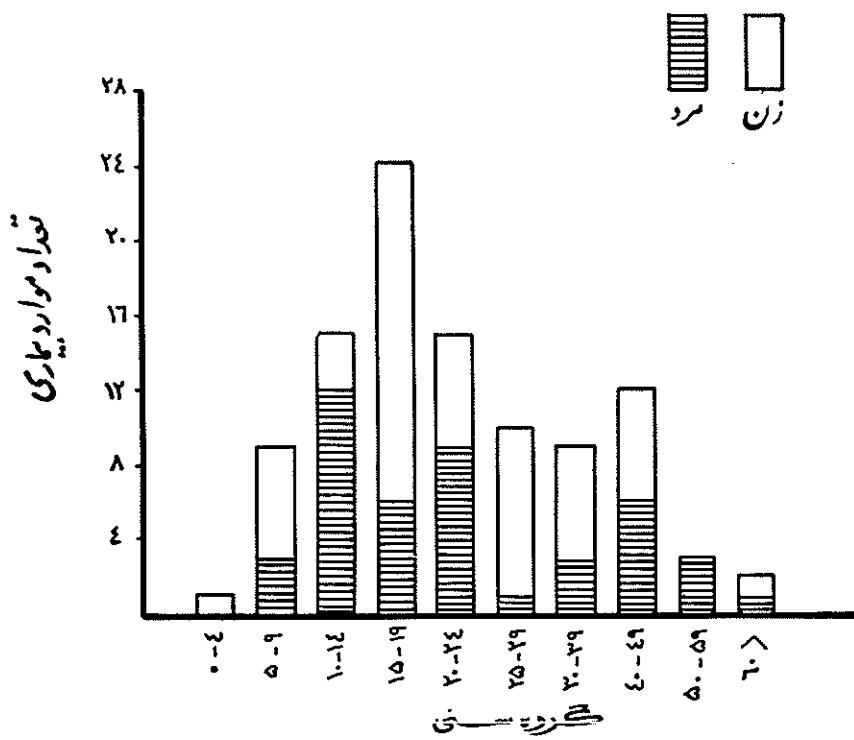
تاریخ گشت	تعداد میکرب محاسبه شده در یک گرم پنیر	اسیدیته
هفته اول	۱۳۱۰۰	۵/۹
هفته دوم	۷۵۰۰	۵/۶
هفته سوم	۶۷۰۰	۵/۶
هفته چهارم	منفی	۵/۶
هفته پنجم	۴۳۰۰	۵/۹
هفته ششم	۲۳۰۰	۶/۱
هفته هفتم	منفی	۶/۱

جدول ۴- نتیجه آزمایشات سرمی و شیر ۷ گاوداری در اطراف
شهرستان قم (۱۳۵۱)

شماره گاوداری	تعداد گاو	درصد موارد مثبت آزمایش شده با آزمایش رینگ	آزمایش با آزمایش رایت	آزمایشات سروژ یک
۱	۳۸	۳۶/۲۱	۲۱/۰۵	۲۶/۳۱
۲	۵۷	۳/۵۰	۳/۵۰	۳/۵۰
۳	۱۸	۳۸/۸۸	۲۷/۷۷	۳۳/۳۳
۴	۳۸	۴۲/۱۰	۲۳/۶۸	۲۳/۶۸
۵	۱۹	۴۲/۱۰	۲۶/۳۱	۳۶/۸۴
۶	۲۵	۸/۰۰	۸/۰۰	۸/۰۰
۷	۱۸	۱۱/۱۱	۱۱/۱۱	۱۱/۱۱
جمع	۲۱۳	۲۳/۴۷	۱۵/۴۹	۱۷/۸۴

شکل ۱:

توزیع سن و جنس در ۱۰۴ مورد بیمار مبتلا به برد سلوز از د. شهرستان قم،

مؤلف از آقای دکتر فقیه رئیس و آقای دکتر ندیم معاون دانشکده بهداشت و انتستیتو تحقیقات بهداشتی بخاطر کمکهای ارزنده و راهنماییهای مفیدشان در پی رساندن این مطالعه نهایت تشکر را دارد. همچنین از آقایان حسین غیاث الدین و محمود ابوالحسنی تکنیسینهای استگاه تحقیقات پژوهشگی اصفهان که در اجرای این طرح تحقیقاتی نهایت کوشش را نموده‌اند سپاسگزاری مینماید.

فرصت را غیمت دانسته از آقای دکتر حیدران رئیس بهداری و دکتر نقوی رئیس دامپزشکی شهرستان قم و همکاران آنها و سایر مسئولین مرآکر بهداشتی و درمانی این شهر که با فراهم کردن تسهیلات این مطالعه در پیشبرد آن کمکهای ذی‌قيمتی نموده‌اند تشکر مینماید.